

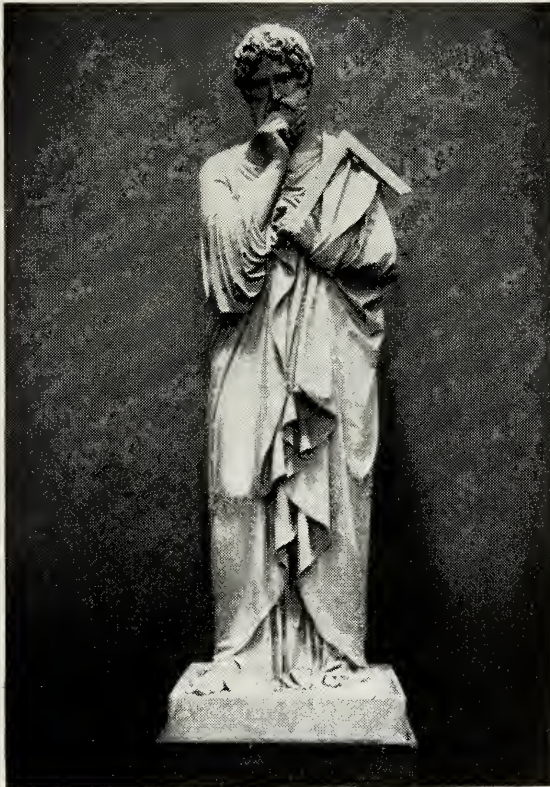
Særnummer: Pris kr. 1,00

SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 7

JULI 1953

102. ARGANG

Apostlen THOMAS

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 7

JULI 1953

102. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og \$ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Junius M. Sorensen
Missionspræsident
ansvarshavende red.

Mary Kaiser
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

Fra missionens præsidentskab	183
Når ungdommen ser frem mod ægteskabet	184
En advarsels røst	187
Farvel!	195
Overholdelse af fastedagen	197
Rejsegilde på Randers kirkebygning	198
Afløst	199
Til missionærer, søskende og venner i den danske mission	200
Film om mormonerne vises i danske biografer	200
Kirken ude omkring	200
Nyt fra hjælpeorganisationerne	201
Kredslærernes budskab	205
Fra missionsmarken	206

Bemærk: Alle penge som indsendes til Kirkens kontor, bedes sendt til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Postgirokonto nr. 333.38, og *ikke* til de enkelte organisationer. På *talonen* anføres hvad pengene er til.

Fra missionens præsidentskab.

Jeg har været så glad for at være her i Danmark, siden jeg kom hertil for ti måneder siden, at jeg gerne vil fortælle det danske folk her og i Amerika, hvad jeg har lagt mærke til i de ti måneder.

Da vort skib lagde til kaj i august måned, blev vi hilst med større velkomst og hyldest, end fremmede i et fremmed land kunne vente, så vi folte os straks hjemme den aften, vi kom i land, og er ikke siden blevet skuffet på noget som helst punkt. Vi ankom netop i rette tid til at se kornet blive høstet. Jeg så ikke blot en enkelt mark blive høstet, men jeg så det utallige steder, og det var al ære værd alle steder. Jeg kunne næsten ikke forstå, hvordan så meget kunne gro på et så lille stykke jord, og jeg må komplimentere det danske folk for den måde, de bjerger deres høst på med al den regn, de har.

I vinterens løb havde vi lejlighed til at se og lære, hvordan Danmark tager sig af sit folk med hensyn til arbejde, husly og føde. Jeg må sige, de har et vidunderligt system til at tage sig af folk, og har kun få, som ikke kan arbejde og ikke har arbejde. Vi må huske på, at Danmark er et lille land med mange mennesker, og det har ikke altfor mange hjælpemidler, og de må importere mange ting for at klare sig som en nation blandt nationer.

Danmark har været gennem to krige og er blevet berøvet en stor del af sin rigdom og de behageligheder, det havde, men der er ingen anden nation i hele Europa, som har taget sig sådan af sit folk og ordnet alt til alles bedste, som det har. Det er en velkendt sag, at turister fra alle dele af verden og særligt fra Amerika har besøgt Europa i år, og jeg har talt med mange af dem, og de siger, at Danmark er i en bedre tilstand end noget andet land med undtagelse af Schweiz, men vi må huske på, at Schweiz har ikke været i krig i næsten 600—700 år, og det er ikke ti år siden, at Danmark var besat af Tyskland under den anden verdenskrig og blev berøvet kreaturer, klæder og fødevarer for millioner af dollars. Hvis man i dag rejser gennem Danmark, vil man ikke kunne se det. De synes at have rigeligt med kreaturer, befolkningen er velklædt, og de har alle rigeligt at spise. Boligproblemet synes at være stort, men regeringen synes at have det meget godt under kontrol.

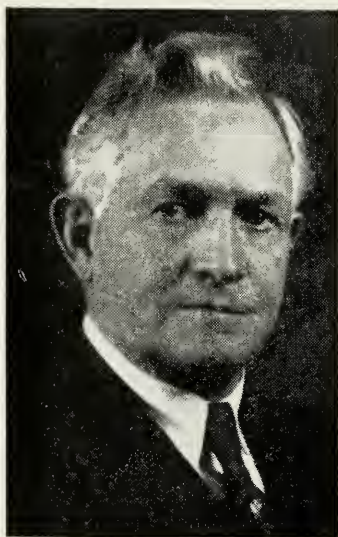
Alt i alt må jeg komplimentere den danske regering og befolkningen for den måde, de er i stand til at drage omsorg for sig selv og bevare deres ære og deres uafhængighed blandt verdens hæderlige nationer.

I næste nummer af Stjernen vil jeg skrive en artikel om interessante og skønne steder i Danmark.

Junius M. Sorensen, missionspræsident.

Når ungdommen ser frem mod ægteskabet

Af Præsident *David O. McKay*.

»Vore hjemlige glæder«, siger Pestalozzi, »er det dejligste, jorden yder, og forældrenes glæde ved deres børn er menneskehedens helligste glæde. Den gør deres hjerter rene og gode; den løfter dem op til deres Fader i himlen«. Sådanne glæder er indenfor de fleste mænds og kvinders rækkevidde, hvis ægteskabets og hjemmets høje idealer bliver næret og plejet på rette måde.

Det siges, at de bedste og ædlest menneskeliv er dem, der sætter sig høje idealer. De unge mennesker kan i sandhed ikke værne om et højere ideal angående ægteskab end at se på det som en guddommelig institution. I de unges sind er en sådan standard en beskyttelse for dem ved deres bejlen, en altid tilstedeværende

indflydelse, som får dem til at afstå fra at gøre noget, som kan forhindre dem fra at gå i templet for at få deres kærlighed fuldbyrdet i en varig og evig forbindelse. Det vil lede dem til at søge guddommelig vejledning ved valget af deres ægtefælle, af hvilket kloge valg deres livs lykke her på jorden og herefter i så høj grad er afhængig.

Det ophøjede syn på ægteskabet, som denne Kirke har, er udtrykkelig fremsat i fem ord, som findes i det femtende vers i det niogfyrretyvende afsnit af Lære og Pagter, »Ægteskabet er indstiftet af Gud«. Den åbenbaring blev givet i 1831, da Joseph Smith kun var 25 år gammel. I betragtning af de omstændigheder, hvorunder den blev givet, finder vi i den endnu et eksempel blandt hundreder andre, som bekræfter den kendsgerning, at han var inspireret af Herren.

Skønt det er sandsynligt, at nogle mennesker har set på ægteskabs-ceremonien som noget, der fortsætter efter døden, er ceremonien dog som regel kun gyldig, »indtil døden skiller os«. Seeren Joseph, som holdt fast ved kærlighedens evige natur som det mest guddommelige kendetegn ved den menneskelige sjæl, som et evigt kendetegn på ånden, åbenbarede ægteskabspagtens evighed, en lære så smuk, så logisk, så vidtrækkende i sin betydning, at hvis den blev antaget i sin helhed, ville mange af samfundets nuværende ulykker blive afskaffet.

Og dog, hvis jeg ikke tager fejl af tidernes tegn, er det hellige i

den ægteskabelige pagt i alvorlig fare. Der indgås altfor mange tankeløse, forhastede ægteskaber, uden at man giver sig tid til at overveje de timelige eller de evige konsekvenser. Der er altfor mange steder, hvor bryllupsceremonien kan udføres til enhver tid, dag eller nat, uden noget forudgående arrangement — papirerne udstedes og ceremonien udføres, medens parret venter. Sådanne ægteskaber ender alt for ofte med skuffelse og sorg; åh, hvor langt de er faldet under det sande ideal! Så vidt det står i vor magt, må vi advare de unge par mod hemmelige og forhastede ægteskaber.

Jeg omtaler disse ting, ikke af pessimisme eller som udråber af truende ulykker, men med det ønske at henlede opmærksomheden på nødvendigheden af, at vi opretholder den høje standard for ægteskabet, som er fremsat i Herrens åbenbaringer.

Evigheden af den ægteskabelige pagt er en herlig åbenbaring, som giver de hjerter, der er bundet sammen af en gylden lænke af kærlighed og er beseglet ved det hellige præstedømmes myndighed, forsikring om, at deres forbindelse er evig.

Tempel-ægteskab gør et dybt og grundlæggende indtryk; det er videnskabeligt logisk; og enhver ung mand, som bringer sin elskede til templet, bør gøre det med den forståelse, at deres forbindelse skal blive lige så evig som den kærlighed, der har bragt dem til alteret. Nogle vil måske betvivle det. Men lad os så se på princippet i det.

Vil du i dine tanker nævne for mig den mest guddommelige egenskab ved den menneskelige sjæl? Det er ikke sympati. (Og, I piger, pas på ikke at blive vildledt af sympati. Ganske vist kommer sympati lige efter kærlighed, men det er ikke kærlighed). Kærlighed er den mest guddommelige egenskab ved den menneskelige sjæl, og hvis du anerkender sjælens udødelighed, det vil sige, hvis du tror, at personligheden eksisterer efter doden, så må du også tro på, at kærligheden også lever. Er det ikke logisk? Og jeg stiller dig dette spørgsmål: Hvem skal vi elske, når vi genkender personlighederne i den næste verden?

Det er sandt, at vi bliver formanet om at elske enhver. Ja, vi bør elske enhver nu; men du og jeg ved, at vi elsker dem, som vi kender bedst. Jeg elsker hende, som jeg har set ofre sit liv for de kære små — hende, ved hvis side jeg har siddet og sammen bedt for en hjemsogt kær person! Jeg vil elske min moder, som jeg ved ofrede sit liv, for at jeg kunne få en tilværelse. Når vi møder disse personligheder i det evige rige, vil vi genkende dem og kende dem på grund af erfaringerne i dette liv. Og foreningen af elskende hjerter vil blive fortsat efter dette liv. Det er derfor vi bliver viet — beseglet — for tid og evighed. Det er ikke blot et dogme i kirken — det er en del af visdommen at vælge det Herrens hus, hvor du vil pantsætte din kærlighed og indvie dine lofter.

Lad mig give dig et glimt af betydningen af et sådant ægteskab. Brudgommen, som knæler ved alteret, har i sit hjerte den kæreste ejendom, som en ægtemand kan sætte pris på — den vished, at hun,

som anbringer sin hånd i hans, i tillid, i ægteskabet, er så ren som en solstråle — så uplettet som nyfalden sne. Han har den vished, at hun i sin renhed og sødme er typen på guddommeligt moderskab. Nu, unge mand, er den fuldendte tro og tillid ikke alt andet i verden værd?

Og lige så ophøjet er den vished, som den unge pige har, at den mand, hun elsker, til hvem hun giver sig selv i ægteskabet, kommer til hende med den samme renhed og karakterstyrke, som hun bringer til ham. En sådan forening vil i sandhed blive et ægteskab indstiftet af Gud til hans skabelses ære.

Unge mænd og unge kvinder, som vil leve det lykkeligste liv, gør vel i at forberede sig til at blive værdige til den form for ægteskab, som Gud har indstiftet — foreningen af en mand og en kvinde, som er værdige til at få deres ægteskab fuldbyrdet i den Højestes tempel.

Dette er jeres arv, I unge, når I overvejer en evig forbindelse; og jeg beder, at I må være klare over det og finde den sande glæde og lykke ved et sådant vidunderligt ideal.

Arkitektens udkast til templet i Bern, Schweiz.

HVAD ER STJERNEN?

»Skandinaviens Stjerne« er Kirkens officielle organ i Danmark. Den udkommer hver den 1. og et helt års abonnement koster kun kr. 8,50 i Danmark, frit tilsendt. — Foruden et væld af gode artikler bringer den meddelelse om alt, hvad der sker i den danske mission, og de vigtigste begivenheder i Kirken i den øvrige del af verden. — Hvert nummer er illustreret med en mængde gode billeder. — Abonnement tegnes lettest ved indsendelse af beløbet, kr. 8,50, til postgirokonto 333,38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F.

Fortsat artikel:

EN ADVARSELS RØST

Af Parley P. Pratt.

4. KAPITEL

Mormons Bog. — De amerikanske indianeres oprindelse o. s. v.

*I mørke magter, langt herfra, besvær os ikke mere,
thi ædle emner nu vor muse til en højere sfære
vil løfte, der hvor syner, mærkelige, ny,
vort øje åbner op mod himlens sky.*

*Se, fra den åbne himmel, og med skønne klæder
en engel kommer, og mod jord han træder,
til mennesket blev evangeliet bragt
ved åbenbaring og ved himlens magt.*

*Se jorden, lydig, fra dens åbne bryst
en hellig sandhed lyder nu med trofast røst.
De kloge, som blev gjort til skamme, vækkes,
de stolte og hovmodige af skræk vil svækkes.*

*Og lejrepræster mod det sande truer,
mens helvede vil skælve, fyldt med luer;
deres håb er falsk og deres kamp forgæves,
og deres kraft må falde, kan ej hæves;
de døve hører, og de svages øjne skiinner,
de fattige sig fryder, deres tryk forsvinder.*

Medens mørket skjulte jorden og dunkelhed folkene, og hvert menneske vandrede på sine egne veje og søgte efter det, som i verdslig henseende var mest fordelagtigt for ham, og efter at Herren i lang tid ikke havde ladet høre fra sig, og folk tåbeligt havde smigret sig med, at inspirationens rost ikke mere skulle lyde i de dødeliges øren og forstyrre eller plage dem på deres syndens bane, og kun nogle få ventede, at Israel skulle trøstes, og derfor sukkede til Gud efter den længe ventede dags komme, da en engel skulle flyve gennem himmelen med sit evige evangelium, som skulle forkyndes for dem, der bor på jorden — da høres pludselig en rost fra ørkenen, et råb hilser de dødeliges øren, og et vidnesbyrd høres iblandt dem og gennemtrænger deres hjerters indre. Da begynder alle hedninger på en gang at rase og menneskene at indbilde sig forfængelige ting; de gejstlige løfter deres advarende rost og råber: Bedragere! Falske profeter! Tag eder i agt for blændværket! o. s. v., medens religionsbekendere, drankere, de, der sværger, de lærde og de ulærde snart griber tonen og gentager den atter og atter. Således genlyder det i lang tid fra den ene ende af landet til den anden, og hvis nogen skulle være så lykkelig at beholde sin sunde fornuft og oprigtigt spørge, hvad der er på færde, så ville svaret blive: Vi ved næppe selv, hvad det er, men nok er det, at nogle folk er kommet frem ligesom Paulus og vidner om engles betjening, åbenbaringer og inspiration, ligesom den religion, man havde i gamle dage, og at den tro, som en gang blev overleveret til de hellige, nu er vendt tilbage til jorden i denne oplyste tidsalder, så ikke alene vor næringsvej er i fare, men vore moderne religionssystemer, der er indført ved menneskelig visdom og lærdom uden inspiration, snart vil blive modsagt og deres store herlighed foragtet, skønt hele verden tror på dem. Og så råber de alle igen med høj rost og siger: »Stor er menneskenes visdom! Store er de moderne teologiske systemer! Stor er de uinspirerede præsters kløgt, som kommer til os med glimrende tale og menneskelig lærdom, og som ikke vil tåle andet iblandt os end deres meninger og trosformer! Deres tale og deres prædiken er med menneskelig visdoms forførende ord, ikke med åndens overbevisende kraft, thi denne er afskaffet, for at vor tro ikke skal bestå ved Guds kraft, men ved menneskelig visdom!«

Under denne tummel og skrigen og en genstridig verdens fordomme er det vanskeligt at få folket til at forstå sagens rette beskaffenhed med hensyn til et af de vigtigste emner, der nogensinde er blevet fremstillet til menneskeslægtens overvejelse.

Mormons Bog er måske blevet mindre forstået, og mere urigtigt fremstillet, af den største del af verden, end noget andet skrift, der nogensinde er blevet udgivet.

Amerika og England har så at sige været oversvømmet med

smædeskrifter imod den omtalte bog, og mange af dem er blevet skrevet af personer, som aldrig har set bogen, eller af nogle, som kun har læst en eller to sider i den, eller flygtigt har gennemset den med forudfattet mening, i den hensigt at finde fejl ved den. Nogle af dem har fremstillet den som en roman, andre som en ny Bibel, der er beregnet på at afskaffe den gamle Bibel. Nogle har erklæret, at den er et dumt »makværk«, som ikke var gennemlæsning værd, og andre, at den er det sindrigste litterære værk, der nogensinde er forfattet. Nogle har haft det at udsætte på den, at den ligner Bibelen for meget og stemmer helt overens med den; og andre har forkastet den, fordi den ikke ligner Bibelen nok, og efter deres mening er uoverensstemmende med den. Nogle har erklæret, at dens principper er ligefrem fordærvelige, umoralske og gudsbespottelige; og andre har forkastet den, fordi den er så overmåde ren og moralsk i sine principper, og af den grund netop egnet til at bestride. Især fordømmer en præst den i en afhandling på 60 sider, fordi den er »en besynderlig blanding af tro og gerninger, af Guds nåde og skabningens lydighed«. Nogle skribenter har erklæret, at den på grund af sin forældede stil, sit sprog og sit emne i sig selv indeholder bevis for sin ælde, medens andre har forkastet den, fordi den bærer synligt præg af at være forfattet i den nyere tid. Nogle har sagt, at den ikke indeholder nogen bestemt forudsigelse om det tilkommende, ved hvis opfyldelse eller ikke-opfyldelse dens profetiske værdi kunne blive bevist; og andre har talt vidt og bredt om dens bestemte og tydelige forudsigelser, der peger på begivenheder, som er i færd med at gå i opfyldelse, og de har forkastet den på grund af dens store tydelighed.

Midt i alle disse indbyrdes modstridende fremstillinger bliver det nu vor pligt at vise, så vidt muligt, hvad Mormons Bog virkelig er.

Da Herren forvirrede sproget ved opførelsen af Babelstårnet, forte han en koloni derfra til det vestlige fastland, som nu kaldes Amerika. Efter at denne koloni var sejlet over havet i otte fartyger og var landet i den nye verdensdel, blev den i tidens løb til en stor nation og beboede Amerika i omtrent femten hundrede år. Disse folk blev til sidst odelagt for deres ugudeligheds skyld, omtrent seks hundrede år for Kristi fødsel, og en profet ved navn Ether skrev deres historie og en beretning om deres undergang.

Ether oplevede at se deres fuldkomne ødelæggelse og gemte sin optegnelse på et sted, hvor den siden blev fundet af en koloni af israeliter, som kom fra Jerusalem seks hundrede år for Kristi fødsel og igen befolkede Amerika. Denne koloni bestod af folk, som var af Josefs stamme, og efterhånden som de formerede sig, opstod der til sidst to vægtige nationer af dem.

Den ene af disse nationer blev kaldet nephiter, fordi en vis Nephi var deres leder; den anden kaldtes lamaniter efter en af deres anførere, hvis navn var Laman.

Lamaniterne blev til et lavt og uoplyst folk, som de amerikanske indianere endnu er en levning af; nephiterne var derimod et oplyst og civiliseret folk, som var meget benådet af Herren; de havde syner, englebesøg og profetiens gave fra tid til anden, og til sidst blev de velsignet med et besøg af Jesus Kristus, der personlig åbenbarede sig for dem efter sin opstandelse. Fra hans læber modtog de evangeliets lærdomme og kundskab om fremtiden ned igennem alle kommende tidsaldre. Men til trods for alle de velsignelser og begunstigelser, som var blevet dem til del, henfaldt de dog til stor ugudelighed i det tredje og fjerde århundrede efter de kristnes tidsregning, og blev til sidst udryddet af lamaniterne, hvilket skete omtrent fire hundrede år efter Kristi fødsel.

Mormon, som var en nephit og en Herrens profet, levede på den tid. Efter Herrens befaling gjorde han et kort uddrag af de hellige optegnelser, som indeholdt hans forfædres historie, samt profetierne og evangeliet, som var blevet åbenbaret til dem; til dette føjede han en kort beskrivelse over sin egen tids tildragelser og sin nations odelæggelse. Kort før sin død overleverede han de forkortede optegnelser til sin søn Moroni, som fortsatte dem til år 420, på hvilken tid han omhyggeligt forvarede dem i jorden, i en høj som den gang kaldtes Cumorah, der ligger i Ontario amt, nær Manchester i staten New York i Nordamerika. Dette gjorde han for at skjule dem for lamaniterne, som sværmede om i landet og søgte at udrydde alle nephiter, såvelsom at odelægge deres optegnelser. Disse optegnelser har været skjult eller forseglede fra år 420 til den 22. september 1823, på hvilket tidspunkt de blev fundet af Joseph Smith, som var blevet fort derhen af en Herrens engel.

Følgende beretning om opdagelsen og oversættelsen af disse optegnelser er et uddrag af en lille piece, udgivet af ældste Orson Pratt i Edinborough i 1840 under titlen »Mærkværdige syner«, til hvilken vi henviser vore læsere for nærmere enkeltheder:

»Hvor dybt under jordens overflade disse optegnelser blev skjult af Moroni, er jeg ikke i stand til at sige, men eftersom de har ligget gemt omkring fjorten hundrede år og tilmed på siden af en temmelig stejl høj, er det rimeligt at antage, at de har ligget nogle fod nede, da jorden på naturlig måde ville skride mere eller mindre i det tidsrum; men da de var anbragt op mod toppen af højen, ville jorden måske ikke skride så meget som to trediedele. En anden omstændighed ville også forebygge jordsmonnets bortgliden; efter al sandsynlighed blev højen efter nephiternes udryddelse med tiden bevokset med træer, hvis

rodder holdt overfladen sammen. Hvad dette punkt angår, vil jeg imidlertid overlade til enhver at drage sin egen slutning og danne sig sin egen mening. Det er nok at sige, at et hul af tilstrækkelig dybde blev gravet, på hvis bund der blev lagt en sten af tilsvarende størrelse, hvis opadvendte side var jævn; på kanterne af denne sten anbragtes en mængde cement, og i dette, på de fire kanter af bundstenen, stillede fire andre lodret. Disse fire sten dannede siderne og endestykkerne til en firkantet kiste, hvis hjørner og sammenføjninger tætnedes med cement, så fugtighed udefra forhindrede i at trænge ind. Det må også bemærkes, at den indre flade af de fire sidesten ligeledes var glat. Denne kiste var tilstrækkelig stor til at rumme en brystplade, som dem, der brugtes i gamle dage til at beskytte brystet o. s. v. mod fjendernes pile og våben. Fra kistens bund eller fra brystpladen rejste sig tre små søjler af samme slags cement, som var brugt til kanterne, og på disse tre søjler var optegnelserne lagt..... Kisten, som indeholdt optegnelserne, var dækket med en anden sten, hvis nedadvendte side var glat og jævn, medens den opadvendte var halvrund. Da Joseph Smith kom til stedet første gang, om morgenen den 22. september 1823, var det overste af den halvrunde sten synlig over jorden, medens kanterne af den var dækket med grønsvær, hvoraf det ses, at hvor dybt kisten end har været begravet af Moroni fra begyndelsen, så havde regnen dog i tidens løb skyllet så meget af jorden bort, at den var let at opdage, når man engang blev ledet derhen, uden dog at tiltrække sig forbigåendes opmærksomhed ved noget afstikkende ydre Efter ankomsten til stedet behøvedes der kun ringe anstrengelse til at rydde jorden bort fra kanterne af kistens overdel, og et flygtigt blik ned i den lod ham se dens indhold.

Medens han betragtede denne hellige skat med undren og forbavselse, se, da stod Herrens engel, som for havde besøgt ham, atter ved hans side, og hans sjæl blev igen oplyst ligesom aftenen før, og han blev fyldt med den Helligånd; himmelen åbnedes, og Herrens herlighed omstrålede ham og hvilede på ham. Medens han således stod hensunken i betragtninger og glædede sig over disse ting, sagde engelen til ham: »Se!« og idet dette blev sagt til ham, så han morkets fyrste, omgivet af en utallig skare tilhængere i deres elendige tilstand. Efter at alt dette var gledet forbi hans syn, sagde det himmelske sendebud: »Alt dette bliver vist dig, det gode og det onde, det hellige og det urene, Guds herlighed og morkets magt, således at du herefter kan kende de to magter og aldrig blive påvirket eller overvundet af det onde. Alt det, der leder til godt, eller til at gøre det gode, er af Gud, og det, som ikke gør det, er af den onde. Det er ham, som fylder menneskenes hjerter med ondt og får dem til at vandre i mørket og bespotte Gud, og du kan

herefter vide, at hans veje fører til fordærvelse, men gudfrygtighedens vej fører til fred og hvile. Du ser nu, hvorfor du ikke denne gang kunne få optegnelserne, og at Guds befaling er streng, og at hvis du nogensinde får disse hellige ting, må det ske ved bøn og standhaftig lydighed mod Herren. De er ikke opbevaret her for at skaffe nogen vinding eller rigdom eller denne verdens ære; de blev forseglet ved troens bøn og for den kundskabs skyld, som de indeholder; de har ingen værdi for menneskenes børn, undtagen på grund af den kundskab, de indeholder. På dem er optegnet fylden af Jesu Kristi evangelium, som det blev givet til hans folk i dette land, og når det ved Guds kraft kommer frem, skal det bringes til ikke-joderne, af hvilke mange vil tage imod det, og derefter skal Israels sæd blive bragt ind i sin Forløseres hjord, ved også at modtage det. De, som holdt Herrens befalinger i dette land, begærede dette af ham, og ved troens bøn fik de den forjættelse, at dersom deres efterkommere skulle overtræde og falde fra, da skulle deres optegnelser blive bevaret og komme til deres børn i de sidste dage. Disse ting er hellige og må holdes hellige, thi Herrens forjættelse angående dem må opfyldes. Intet menneske, hvis hjerte er urent, kan få dem, fordi de indeholder det, som er helligt. Ved dem vil Herren udføre et stort og vidunderligt værk; de vises visdom skal forgå, og de forstandiges forstand skal skjule sig, og de, som siger, at de kender sandheden, men vandrer i vildfarelse, skal skælve af vrede, fordi Guds kraft bliver åbenbaret; men med tegn og undergerninger, med gaver og med helbredelser, med åbenbaringer af Guds magt og med den Helligånd skal de trofastes hjerter trøstes. Du har nu set Guds kraft blive åbenbaret, og Satans magt; du ser, at der er intet onskværdigt ved mørkets gerninger, at de ikke kan bringe lykke; at de, som bliver overvundet af dem, er ulykkelige, medens de retfærdige derimod bliver velsignet med en plads i Guds rige, hvor usigelig glæde omgiver dem; der hviler de i tryghed, fri for sandhedens fjendes magt, og intet ondt kan forstyrre dem. De er kronet med Guds herlighed og fryder sig bestandig ved hans nåde og miskundhed. Se, til trods for, at du har set denne fremstilling af de to magter, hvorved du altid kan være i stand til at kende det onde, så giver jeg dig dog et andet tegn, og når det sker, da vid, at Herren er Gud, og at han vil udføre sine beslutninger, og at den kundskab, som disse optegnelser indeholder, skal udgå til alle nationer, stammer og tungemål og folk på den hele jord. Dette er tegnet: når disse tegn begynder at blive bekendt, det vil sige, når det bliver kendt, at Herren har vist dig disse ting, da vil de ugudelige søge at styrte dig. De vil udsprede løgn for at skade dit rygte, og de vil også søge at tage dit liv! Men husk dette: dersom du er trofast og herefter vedbliver at holde Herrens befa-

linger, skal du blive bevaret for at kunne bringe disse ting frem, thi han vil i rette tid give dig befaling til at komme og tage dem. Når de er oversat, vil Herren give det hellige præstedømme til nogle, og de skal begynde at forkynde dette evangelium og døbe med vand, og derefter skal de have magt til at give den Helligånd ved håndspåleggelse. Da vil forfølgelsen rase mere og mere, thi menneskers ondskab skal åbenbares, og de, som ikke er bygget på klippen, skal søge at tilintetgøre kirken; men den vil vokse, jo mere man strider imod den, og brede sig videre og videre, og dens medlemmer vil tiltage i kundskab, indtil de bliver helliggjort, og få en arv, hvor Guds herlighed skal hvile over dem; og når dette sker, og alt er beredt, da skal de ti Israels stammer åbenbares i Nordenland, hvor de har været i lang tid, og når dette er fuldbyrdet, vil profetens spådom blive opfyldt: »Og Genloseren skal komme til Zion og til dem, som omvender sig i Jakob, siger Herren«. Men skønt de ugudelige skal søge at tilintetgøre dig, skal dog Herrens arm være udstrakt, og du skal vinde sejr, dersom du holder alle hans befalinger. Dit navn skal blive kendt blandt alle nationer; thi den gerning, som Herren vil udrette ved dig skal bringe de retfærdige til at glæde sig og de ugudelige til at rase; af de første skal det holdes i ære, og af de andre bespottes, dog skal det være disse til skræk på grund af det store og forunderlige værk, som skal følge efter fremkomsten af dette evangeliums fylde. Gå nu din vej og husk på, hvad Herren har gjort for dig, og beflit dig på at holde hans bud, så vil han befri dig fra fristelser og fra alle den ondes kunstgreb og rænker. Glem ikke at bede, så dit sind må blive styrket, således at du, når han åbenbarer sig for dig, kan have kraft til at undfly det onde og få alle disse kostelige ting«.

Vi bemærker her, at ovennævnte citat er et uddrag af et brev, skrevet af ældste Oliver Cowdery og offentliggjort i et af numrene af »Latter-day Saints' Messenger and Advocate« (De sidste dages helliges sendebud og talsmand).

Skønt engelen underrettede ham om meget mere, end vi her har skrevet, så er dog det vigtigste indbefattet i ovenstående åbenbaring. I løbet af de fire følgende år modtog han ofte mundtlige instruktioner fra det himmelske sendebud, og om morgenen den 22. september 1827 overgav Herrens engel optegnelserne i hans hænder.

Disse optegnelser var indgraveret på plader, der lignede guld. Hver plade var henved 7 engelske tommer i bredden og 8 tommer i længden, og knap så tykke som almindeligt blik. De var fyldt på begge sider med indgraverede ægyptiske skrifttegn og bundet sammen som bladene i en bog, idet de var heftet i den ene kant med tre ringe, der gik igennem det hele. Denne bog var henved 6 tommer tyk, og en del af den var forsegleet. Skrift-

tegnene i den uforseglede del var små og meget smukt indgrave-rede. Hele bogens udseende viste mange tegn på ælde så vel som på megen dygtighed i gravorkunsten. Sammen med pladerne fandtes et besynderligt instrument, som af de gamle kaldtes Urim og Thummin og bestod af to gennemsigtige stene, klare som krystal, indsat i en buetformet indfatning. Det brugtes i oldtiden af seerne og var et instrument, hvorved de fik åbenbaringer såvel om forbigangne som om kommende begivenheder. (Se 2. Mos. 38:30, 3. Mos. 8:8, 4. Mos. 27:21, Neh. 7:65 og 1. Sam. 28:6).

Imidlertid havde omegnens beboere fået at vide, at Joseph Smith havde set himmelske syner, og at han havde opdaget hellige optegnelser, og de begyndte at latterliggøre og bespotte disse ting. Og da han havde fået pladerne og begav sig på vej hjemad gennem skoven og over markerne, blev han overfaldet af to onde mænd, som havde skjult sig for at tage optegnelserne fra ham. En af dem slog ham med en tyk stok, for han opdagede dem, men da Joseph var stor og stærk, sled han sig løs fra dem med stort besvær og løb hjemad, forfulgt af dem, indtil han kom i nærheden af sin faders hus, da de vendte om og flygtede en anden vej af frygt for at blive grebet.

Snart udspreddes rygten om hans opdagelse overalt i omegnen. Falske rygter, urigtige fremstillinger og lav bagtalelse for som på vindens vinger i alle retninger. Huset blev ofte omringet af pøbelen og ondsindede mennesker. Flere gange blev der skudt efter ham, og han undkom med nød og næppe. Alle midler blev brugt for at få pladerne fra ham, og da hans liv stadig var i fare blandt disse fordærvede uslinge, besluttede han tilsidst at forlade stedet og rejse til Pennsylvanien. Han pakkede derfor sit tøj, skjulte pladerne i en tonde fuld af bønner og begav sig på rejsen. Han var ikke kommet langt, for han blev indhentet af en politibetjent med en skriftlig fuldmagt til at undersøge hans sager, og denne mand smigrede sig med den tanke, at han nok skulle finde pladerne. Men efter at have søgt meget omhyggeligt måtte han slukoret gå sin vej. Smith kortede derpå videre, men for han nåede sit bestemmelsested, blev han atter anholdt af en politibetjent i det samme ærinde, men efter at have ransaget vognen meget nøje, måtte også han gå sin vej lige så slukoret som den første, fordi han ikke kunne finde genstanden for sin undersøgelse. Joseph fortsatte da sin rejse uden videre hindring, indtil han kom til den nordlige del af Pennsylvanien, nær ved Susquehanna floden, hvor hans svi-gerfader boede.

Efter at have skaffet sig et hjem, begyndte han at oversætte optegnelserne ved Guds gave og kraft og ved hjælp af Urim og Thummin, og da han havde en dårlig håndskrift, var han

nødt til at skaffe sig en skriver, der kunne nedskrive oversættelsen, som den kom fra hans mund.

Imidlertid afskrev Smith nogle af de originale skrifttegn og oversatte dem, og en mand ved navn Martin Harris blev sendt med begge dele til New York, hvor han foreviste dem til en videnskabsmand ved Navn Anthon, som havde grundigt kendskab til mange forskellige sprog, både døde og levende. Han undersøgte dem, men var ikke i stand til at udlægge dem rigtigt, men han formodede, at han, hvis man ville bringe ham de originale optegnelser, kunne være behjælpelig med at oversætte dem.

Smith vedblev at arbejde på oversættelsen, så meget som hans timelige omstændigheder tillod, indtil han blev færdig med den del af bogen, som ikke var forseglet. Titlen på den oversatte del er »Mormons Bog«, der indeholder næsten lige så meget som »Det gamle Testamente«.

(Fortsættes).

Farvel!

Kære søskende og venner i den danske mission!

Jeg havde glædet mig til at kunne komme rundt i missionen og få lejlighed til at sige farvel til jer alle inden min hjemrejse, men på grund af mit arbejde var det desværre umuligt, og jeg vil derfor på denne måde sige farvel til jer.

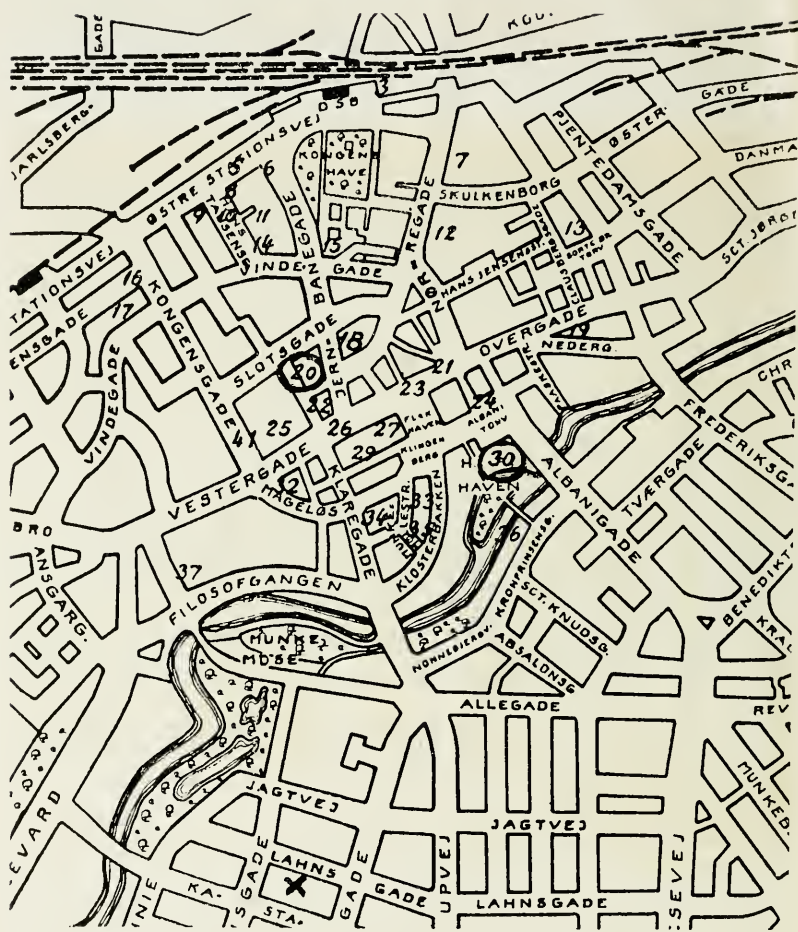
Hjertelig tak for alt, hvad I har været for mig i den tid, jeg har arbejdet som missionær i Danmark, og må Gud velsigne jer i fremtiden!

Ældste *Kay L. Jensen*, Missions-Supervisor.

BAZAR I ODENSE

Mandag den 6. juli afholdes en stor bazar til fordel for den nye kirkebygning. — Alle er velkomne!

ODENSE

Plan over den indre by.

- 20 Den gamle kirkebygning, St. Graabrødrestræde 24.
- 30 Industripalæet, Albanitorv 3.
- X Den nye kirkebygning, Lahnsgade 55.

G. U. F. - STÆVNET

ODENSE 1953

ODENSE NYE KIRKE

[Decorative flourish]

GENSIDIG UDDANNELSES FORENING'S
UNGDOMS-STÆVNE

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

ODENSE

den 3., 4. og 5. juli 1953.

GENSIDIG UDDANNELSES FORENING

i

DEN DANSKE MISSION

Junius M. Sorensen, Missionspræsident

Mary G. Sorensen

G. U. F.s HOVEDBESTYRELSE:

R. LaVon Bingham

Juanita M. Flinders

Almindelige instruktioner:

Moderne afholdes i den nye kirkebygning i Lahmsgade og i Industri-palæet.

Hvert møde vil begynde præcis på det fastsatte tidspunkt.

Alle G. U. F.-medlemmer bør være på deres plads ti minutter før begyndelsen af hvert møde.

Alle håndbøger og andre G. U. F.-materialer kan fås hos G. U. F.s hovedbestyrelse, Priorvej 12, København F, efter stævnet.

FREDAG MORGEN, den 3. juli:

INDSKRIVNING

Kl. 7,00—8,30

Odense gamle kirkebygning.

Indskrivning for dem, der har bedt om logi.

Billetter sælges til Guld og Grønt Bal.

MISSIONSUDFLUGT

Kl. 9,30—16,00.

Svendborg og sejltur.

Priser:

Rundtur fra Odense til Svendborg med tog, sejltur mellem øerne, madpakke, sejle tilbage til Svendborg, og med toget til Odense.

Kr. 10,00.

FREDAG MORGEN, den 3. juli:

Plan:

Svendborg — Sejlur

Mødested: Odense Jernbanestation	Kl. 9,30
Afgang fra Odense	Kl. 10,00
Afsejling fra Svendborg	Kl. 11,00
Spise på Vindebyøre	Kl. 12,00
Afsejling fra Vindebyøre	Kl. 15,00
Afgang fra Svendborg	Kl. 15,15
Ankomst til Odense	Kl. 16,00

FREDAG EFTERMIDDAG, den 3. juli:

INDSKRIVNING

Kl. 16,30—19,00

Odense gamle kirkebygning.

Indskrivning for dem, der har bedt om logi.

Billetter sælges til Guld og Grønt Bal.

FREDAG AFTEN, den 3. juli:

Industripalæet. — Leder: Søster Juanita Flinders.

Guld og Grønt Bal

Kl. 20,00

Entré kr. 2,00

Danse-orkester bestående af missionærer.

Opvisning af:

KØBENHAVN

og

INGA og LEIF B. JENSEN'S DANSEINSTITUT

LØRDAG MORGEN, den 4. juli:

INDSKRIVNING FOR INDKVARTERING

Kl. 7,00—9,30

Odense gamle kirkebygning

LØRDAG MORGEN, den 4. juli:

Kl. 10,00 — Leder: Ældste R. LaVon Bingham

Odense nye kirkebygning

»Brunch« (Morgenmad og frokost sammen)

Specielle instruktioner. Kun for G. U. F.s bestyrelser.

Abningssang »Så sikker en grundvold«
Bøn
Spisning
Tale Præsident Sorensen
Instruktioner til alle bestyrelser Ældste R. LaVon Bingham
Slutningssang »Zions ungdom, Israels hære«
Bøn

LØRDAG EFTERMIDDAG, den 4. juli:

FELLES MØDE

Odense nye kirkebygning

Kl. 13,00

Leder: Ældste R. LaVon Bingham

Abningssang »Fast som de evige Bjerge«
Bøn
Bemærkninger Ældste R. LaVon Bingham
Demonstration af Senior Klasse Lektion af ... Ældste Harold Stevens
Aarhus trio

Demonstration af Bikubepiger og Mia Maid Lektion af
Søster Lilli Christoffersen
Musik »Brobyggeren«

Hjørring dame-trio

Sonja Neumark, akk.

Maria Kristensen

Lissy Arp

Inga Christensen

Film om bedre undervisning Ældste Bent Jensen
Instruktioner Ældste R. LaVon Bingham
Slutningssang »Skal vi svigte vore pagter«
Bøn

LØRDAG AFTEN, den 4. juli:

FEST-AFTEN

Kl. 19,30

Industripalæet

Leder: Ældste John B. Nielsen

Abningssang »I Danmark er jeg født«
Bøn

Musik Aalborg dame-trio

Skuespil »Jeg vil æde min hat«

Aalborg gren

Musik Ældste Reed Shepherd

Skuespil »En fredelig beskæftigelse«

Esbjerg gren

Musik Piano-Duet

Ældste Rex Erickson og Karen Margrethe Petersen

Musik Missionær-dobbelkvartet

Skuespil »Galilæeren«

Aarhus gren

Slutningssang »I verden trænges tapre mænd«

Bøn

SØNDAG MORGEN, den 5. juli:

UNGDOMS-KONFERENCE

Kl. 10,00

Odense nye kirkebygning

Leder: Søster Juanita Flinders

Abningssang »Vi glædes og frydes«

Bøn

Musik

Odense dame-trio

Præsentation af G. U. F.s valgsprog

Odense gren

Musik »Lær mig at bede«

Horsens dame-kor

Fem taler om valgsproget

»VÆR ET FORBILLEDE FOR DE TROENDE«

i tale — John Naumann Esbjerg

i færd — Inge Christiansen Odense

i kærlighed — Tove Leed København

i troskab — Evan Madsen Aalborg

i renhed — Anna Kovaltsenko Herning

Musik »Mit Vidnesbyrd«

Horsens damekor

Aflægning af vidnesbyrd

Slutningssang »Guds ånd som en ild«

Bøn

SØNDAG AFTEN, den 5. juli:

UNGDOMS-KONFERENCE

Kl. 19,00

Odense nye kirkebygning

Leder: Ældste Boyd Nielsen

Abningssang »Priser Profeten«

Bøn

Musik »Mit hjertes bøn«

Københavns dame trio

Arets Master M Mænd og Guld-Gleaner Piger æres:

Werner Rønne

Henny Holmegaard

Karin Pedersen

Margit Petersen

Nye Master M Mænd

og

Guld-Gleaner-Piger

Knud Hentzen

Anna Kristensen

Nanny Overgård

Bent Jensen

Vi ønsker hjertelig tillykke til allesammen

Overrækkelse af nål og certifikat Præs. Sørensen

Tale G. U. F.s præsident for sidste år John Boyd Nielsen

Musik

Missionær dobbeltkvartet

Tale G. U. F.s præsident R. LaVon Bingham

Tale Præsident Junius M. Sørensen

Slutningssang »Kom Hellige«

Bøn

Organisterne og dirigenterne, som leder forsamlingsangene under stævnet, er fra forskellige grene i den danske mission.

„Jeg vil æde min hat“

Farce i 1 akt

af

Donald Vining

Personerne:

Grete Spentrup Grete Dønskov
Henri Spentrup Niels Jensen
Nancy Karen Røggild
Fru Hansen Else Svendsen
Fru Nielsen Inge Petersen

Scene: Spentrups stue

Tid: Lørdag eftermiddag

„En fredelig beskoftigelse“

Komedie i 1 akt

Personerne:

Professor Morten Grøn Tom Asmussen
Sofia Grøn Inger Hansen
Hans Aage Hansen
Overbetjent Hansen
To politibetjente

Scene: Mortens studereværelse

Tid: ca. kl. 20

„Galilæeren“

Skuespil i 1 akt

af

Marie Foley

Personerne:

Joel, en lille lam dreng	Ilse Gram	
Huldah, konen i huset	Carla Larsen	
Malachi, hendes fader	Svend Staking	
En fremmed, som er blind	Bjarne Gram	
Gabriel	} Naboens børn	Tove Frandsen
Martha		Birthe Thomsen

Stykket foregår i en lille by i Judæa.

Handlingen foregår i Huldahs hjem ca. år 30 efter Kristus.

Sange, som skal bruges

Så sikker en grundvold

Så sikker en grundvold for eder, som tror
er lagt ved Profeter i Guds eget ord.
Hvad mer kan han sige, end det han har sagt
Til dem, som med Jesus, Til dem, som med Jesus
Til dem, som med Jesus i dåben gør pagt.

Frygt ej, jeg er med dig, vær kun ved godt mod,
Thi jeg er din Gud og vil være dig god.
Ja, styrke dig, hjælpe dig, give dig Ånd,
Opholde dig ved min, opholde dig ved min,
Opholde dig ved min almægtige hånd.

Om end gennem prøven jeg lader dig gå,
Min nåde tilstrækkelig skal du vist få.
Du skal ikke skades af prøvelsens ild —
At gøre dig ren, at gøre dig ren,
At gøre dig ren, det er alt, hvad jeg vil.

Den sjæl, som til Jesus sin lid kun har sat,
Jeg vil ej forlade i mørkhedens nat,
Den sjæl om al helved imod den mon stå,
Formedelst min nåde, fornedelst min nåde,
Formedelst min nåde skal salighed få.

Zions ungdom, Israels hære

Zions ungdom, Israels hære, fremad drag mod synden ud.
Eders pagter hold i ære, og i kampen gå med Gud.

Kor:

Israels ungdom løft dit sværd mod al last og ondt begær.
Husk dit krigsråb: Våg og bed, sejren vind med trofasthed.

Syndens tropper talrigt samles, for at knuse sandheds sag.
Israels ungdom, her skal kæmpes, modigt frem mod fjenden drag.

Kor:

Kæmp for livet, nu det gælder mod det onde fast at stå,
For hvert slag en fjende falder, skridt for skridt vi sejren nå.

Kor:

Snart vil kampen være vunden og retfærdighedens drot.
Fremad, opad, Zions ungdom, lønnen er et kongeslot.

Kor:

Skal vi svigte vore pagter

Skal vi svigte vore pagter, som vi gjort med himlens Gud.
Da Han hørte vore bønner, og fra Babel drog os ud?
Nej,

Kor:

Mer nu end før vi vil kæmpe og stride,
Tro stå til Herren om end vi må lide,
Kæmpe os frem, opnå et hjem
Hos Gud vor Fader til evig tid.

Medens mørkets magter prøver at forstyrre Herrens sag,
Skal vi lade os bortrive, og i troen vorde svag,
Nej,

Kor:

Thi forjættelsen er given, om vi holde vil Hans bud,
Våge, bede, stræbe, tåle, og til enden holde ud,
Ja.

Kor:

Lad os stræbe frem mod målet med de frelste at opnå
Det celestiale rige, og omkring Guds trone stå,
Ja.

Kor:

FAST SOM DE EVIGE BJÆRGE

Carry On

RUTH MAY FOX

ALFRED M. DURHAM

Alla marziale e con spirito

1. Fast som de e - vi - ge Bjærg. Staalsat vi modigt staa. Paa den
 2. Paa den - ne Grund vil vi bygge et Slot til vor Konge stor. I-mens

Grund, som Fædre - ne lagde for os at byg - ge paa. En
 vo - re glade San - ge skal to - ne ud o - ver Jord. For Ar-

Grund - vold af Pligt og Æ - re af Tro paa den sande Gud. I Tri -
 yen, som de os skænkede, ej Guld el - ler verdslig Pragt. Men en

umf de løf - ted hans Ban - ner, 'van - dred i Ørk' - nen: ud. Kor Og vi
 Arv, som va - rer e - vigt: Glæ - de og Sundheds Magt Kor Og vi

Carry On

CHORUS *Parts ad lib.* Fra Engelsk ved Hans Mikkelsen og Wm. Ørum Pedersen.

cresc.

hø - rer Ørk-nen sjun-ger: Fremad frem! stadig frem, altid frem! O - ver

cresc.

Bjerg over Dal det run - ger: Fremad frem! stadig frem, altid frem

mf Hæ-ven-de højt vort Ban-ner; Maa - let vort e - vi - ge Hjem. Du!

cresc.

mf *cresc.*

rit. e cresc.

skøn - ne, no - ble Ung - dom: Fremad frem! stadig frem, al - tid frem!

rit. e cresc.

I Danmark er jeg født

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
Der har jeg rod,, derfra min verden går,
Du danske sprog, du er min moders stemme,
Så sødt velsignet du mit hjerte når:
Du danske friske strand, hvor oldtids kæmpegrave
Står mellem æblegård og humlehave,
Dig elsker jeg, dig elsker jeg,
Danmark mit fædreland.

Hvor reder sommeren vel blomstersengen
Mer rigt end her ned til den åbne strand?
Hvor står fuldmånen over kløverengen
Så dejlig som i bøgens fædreland?
Du danske friske strand, hvor Dannebrogen vajer,
Gud gav os den, Gud giv den bedste sejer,
Dig elsker jeg, dig elsker jeg,
Danmark, mit fædreland.

En gang du herre var i hele Norden,
Bød over England, nu du kaldes svag,
Et lille land, og dog så vidt om jorden
End høres danskens sang og mejselslag.
Du danske, friske strand, plovjernet guldhorn finder,
Gud giv dig fremtid, som han gav dig minder,
Dig elsker jeg, dig elsker jeg,
Danmark, mit fædreland.

Du land, hvor jeg blev født, hvor jeg har hjemme,
Hvor jeg har rod, hvorfra min verden går,
Hvor sproget er min moders bløde stemme,
Og som en sød musik mit hjerte når;
Du danske friske strand, med vilde svaners rede,
I grønne øer, mit hjertes hjem hernede,
Dig elsker jeg, dig elsker jeg,
Danmark mit fædreland.

I verden trænges tapre mænd

I verden trænges tapre mænd, som virke vil med flid,
Kom hjælp det gode arbejde' frem, kom, vær med mens det er tid.

Kor:

Kom nu alle og vær med, syng i kor
Trofast kæmp for sandheds sag over jord,
Stævn alle frem til himlens hjem,
Der en glæde venter dig.

I kirken trænges hjælpsom hånd, og hjerter som forstår,
Kom med og virk i alle land så at riget fremad går.

Kor:

Ej ledig stille stå og se, for syndens magt er stor,
Du virke må, ej bare se, kom nu med og syng i kor.

Kor:

Vi glædes og frydes

Vi glædes og frydes i sang med hverandre.
Ej mer vi på jorden som fremmede bo.
Guds tjenere med budskab i verden omvandre
Forkynde os tusindårs hvile og ro.

Kor:

Når alt som var lovet Guds børn, skal dem gives,
Og ondskab og ufred ej nærme sig dem,
Da jorden som fordem Guds eden skal trives,
Og Jesus vil sige til Israel: kom hjem.

Vi elske hverandre, og pagten vi ære,
Afstå fra alt ondt og i enighed bo,
Og når vore fjender i rædsel må være,
Vi jublende skue et tusindårs ro..

Kor:

Ja, trygt vi til Lammet, Guds Søn, os hengive,
Han fører os gennem al trængsel og ve.
Vort navn han i livets årbøger vil skrive
Og råbe det ud, når engang vi ham se.

Kor:

Guds Ånd som en ild

Guds Ånd som en ild nu begynder at lue,
Vi sidste dages værket på jorden nu se.
Ja fædrenes håb vi begynder at skue,
Og det som blev talet på jorden skal ske.

Kor:

Vi synge og råbe med Himmelens hære,
Hosianna, Hosianna, for Gud og Hans Søn.
Thi dem i det høje tilkommer al ære
Fra nu og for evig. Amen, ja, amen.

Vor Gud nu har udrakt sin hånd over jorden,
At samle hver hellig trods mørkhedens magt,
Og dertil gengivet sit præstedøms orden,
Og ladet forkynde sin evige pagt.

Kor:

Nu sønner og døtre i pagten sig fryde,
De råbe, at verden af synd skal opstå
Og modtage frelse og budskabet lyde,
At gøre sig rede til Zion at gå.

Kor:

Med vandet vi tvættes, og Ånden Gud giver
De sjæle, som ydmygt i pagten indgå.
De lidende salves med olie og bliver
Velsignet af Herren og karske opstå.

Kor:

Priser Profeten

Priser profeten, som skued' Jehovah,
Jesus har salvet den herlige se'r,
Åbnet blev tidernes fyldes husholdning,
Det, som var talet, på jorden nu sker.

Kor:

Hil dig, du seer, thi din Gud dig hjemkaldte,
Bødler og ransmænd ej håne dig mer,
Endnu du virker for lidende brødre,
Døden ej binder dig, elskede se'r.

Signer hans minde, Han faldt som en martyr,
Vandt sig en plads i Forløserens favn,
Længe hans blod op til himlen vil råbe,
Hæder og ære omstråle hans navn.

Kor:

Stor er hans vælde, hans præstedom varigt,
Evig og altid han nøglerne har,
Ædel og tro han sit rige vil arve,
Hyldet af Hellige kronen han ta'r.

Kor:

Kom Hellige

Kom, Hellige, fremad og frygter ej,
Kun med mod fremad drag,
Skønt tornestrøet kan synes denne vej,
Gud er med dig hver dag.
Os bedre er at jage væk, unyttig kummer, kval og skræk,
Og fred bor da i hver en sjæl.
Alt er vel — alt er vel.

Mon vi skal græde, om vor lod er hård?
Nej, o nej — alt er vel.
Hvo kan forvente, han belønning får
Som i kamp ej tog del?
Omgjord din lænd og tab ej mod,
Gud fører os på sikker fod,
Og vi skal føle i vor sjæl,
Alt er vel — alt er vel.

Vi finde stedet for Guds stille fred
Hist i vest — Zions land,
For Herrens folk et udsøgt, helligt sted,
Gud os der signe kan.
Vor lovsang der nu høres skal —
Genlyde højt i bjerg og dal
For Israels konge — glæd din sjæl!
Alt er vel — alt er vel.

Om hytten på vor rejse brydes ned —
Salig dag — alt er vel!
Endt er da al vor trængsel og ufred.
Og hos Gud bor vor sjæl.
Men om vort liv det bliver spart,
Og vi med Israel få part,
Vi Jesus da vil møde snart —
Alt er vel — alt er vel.

Overholdelse af fastedagen

De sidste dages hellige bliver af de præstedomsautoriteter, der leder deres aktiviteter, instrueret om at holde den første søndag i hver måned som fastedag. Fastemøder afholdes den dag i hvert ward og hver gren i Kirken, hvor de samles, faster og beder og overfor Herren bærer vidnesbyrd om hans godhed mod dem. På den dag bliver hvert medlem af Kirken anmodet om at overholde fasten.

Den bibelske faste var fra solnedgang til solnedgang. Denne faste på 24 timer er fuldt tilfredsstillende for Herren, men Hans Kirkes Præsidentskab har instrueret alle medlemmer om, at hvis de ikke faster i hele tidsrummet, skulle de i det mindste afstå fra at spise to måltider den første søndag i hver måned. Dette krav kan let holdes af de svageste hellige, eller de, som kan kaldes hellige!

Instruktionen fra Kirkens præsidentskab til dens medlemmer er, at på hver fastedag skulle de afstå fra at spise i det mindste to måltider, og at værdien af den føde, som ville blive fortæret ved disse to måltider, bør skænkes som et fasteoffer til gavn for de fattige.

(Præsident *Charles W. Nibley* i Det Første Præsidentskab fra 1925 til sin død 1931).

Ved faste, som frembringer en stærk længsel og et ønske om føde, bliver sjælen draget mod de hungrende. Ønsket om mad, og den svaghed, som følger sulten, får os til indtrængende at forstå de fattiges nød. Det giver os nær sympati for de trængende og bevæger os til at hjælpe dem.

Den skik at afstå fra føde, i det mindste fra to måltider på fastedagen, der sædvanligvis strækker sig fra lørdag aften til søndag eftermiddag, bør betragtes som en religiøs pligt. Fastemøderne bør afholdes regelmæssigt. De hellige vil modtage åndelig styrke ved at stå op og bære vidnesbyrd om de velsignelser, som de har modtaget fra Herren. Disse fastemøder bliver velsignet ved det »rene vidnesbyrd, der vælder ud af sjælen«.

At drikke vand på fastedagen for at tilfredsstille længslen efter føde, er at bryde fasten, men at nyde nadveren i søndagsskolen bliver ikke betragtet som at bryde fasten.

Faste forbedrer hurtigt helbredet. Den ydmyger sjælen og giver ydmyghed i sindet ved at løsne stolthedens byrde. Den hjælper os til at bryde ethvert åg, som tynger på sjælen og som forhindrer os i at drage nær til Herren. Og når vi er ydmyge, er vi i en sindstilstand, hvor vi kan modtage Guds gunst. Husk de fattige.

(Ældste *Charles A. Callis* af De Tolvs Råd fra 1933 indtil sin død i 1947).

»Når I faster, skal I ikke gå med sorgmodig mine som lykklernerne; thi de gor deres ansigter ukendelige, for at andre mennesker kan se på dem, at de faster; sandelig siger jeg eder, de har allerede fået deres løn udbetalt.

Men når du faster, så salv dit hoved og vask dit ansigt, for at ikke andre mennesker skal se på dig, at du faster, men kun din Fader, som er i løndom, så skal din Fader, som ser i løndom, betale dig«. (Matt. 6:16—18).

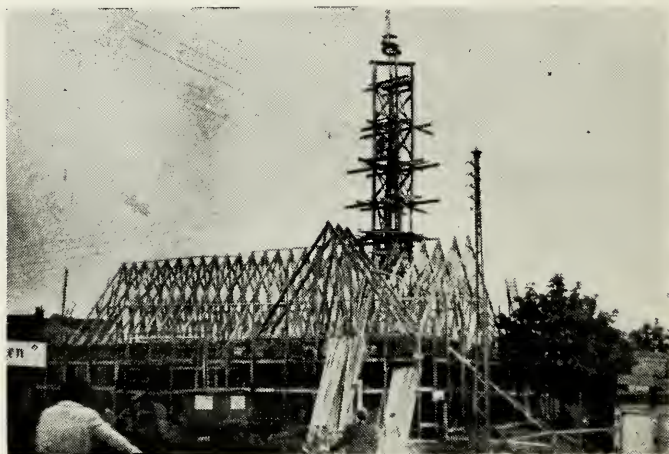
Fra Deseret News.

Rejsegilde på Randers kirkebygning

Lørdag den 16. maj holdt Randers gren rejsegilde på deres nye kirkebygning. Alle arbejdere og en del søskende, venner og missionsnærer fra Randers og omegn var samlet i kirken, da grensforstanderen, ældste Vernon Hansen, bød velkommen og udtalte nogle få ord på grenens vegne. Derefter talte missionspræsident Junius M. Sorensen. Efter sin tale overrakte han en Mormons Bog og en lille penge-gave til hver af arbejderne. Broder Terje Schiller takkede arbejderne for den fine indsats, de havde gjort for at få kirkebygningen rejst, og sagde blandt andet, at der havde været et fint samarbejde. Efter at der var udbragt et leve og råbt hurra, gik alle ned i kælderen, hvor der blev serveret »hot dogs« og sodavand. Det var en fin dag, til trods for det dårlige vejr.

I »Social Demokraten« i Randers fandtes følgende artikel om be-givenheden:

»For seks uger siden nedlagde medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige grundstenen på den nye mormonkirke ved Randers Statsskole. I dag var der rejsegilde på kirken, og kirkebygningen er således blevet rejst på imponerende kort tid. Der var da også almindelig enighed om at rose arbejderne ved rejsegildet, og entreprenøren, Terje Schiller, Odense, understregede, at han ikke brugte den sædvanlige rejsegilde-

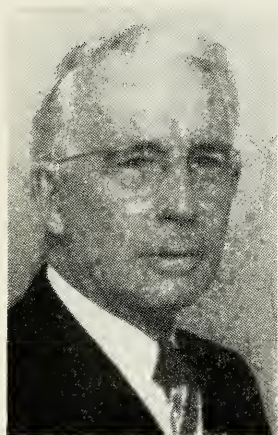
Rejsegilde på Randers kirkebygning.

floskel, når han sagde, at samarbejdet havde været overordentlig godt, og at arbejderne havde slidt i det for at komme til vejrs. For en uge siden var der endnu ikke lagt spær. I dag loftede en tæt skov af spær sig over murene.

Ved rejsegildet blev der iøvrigt talt af missionspræsident Sorensen, som overrakte en af kirkens bøger til hver arbejder sammen med et pengebeløb. Mormonerne gør ikke forskel på høj og lav. Arbejdere og håndværksmestre fik hver udbetalt det samme beløb.

Man går ud fra, at kirken vil stå færdig til indvielse 1. september«.

Afløst

Præsident William M. Hansen

Præsident William M. Hansen blev hæderlig afløst fra sin mission i Danmark den 18. juni. Han har arbejdet i den danske mission i to år, idet han ankom hertil den 19. juni 1951. Han arbejdede som missionær i København de første fire måneder af sin mission, og den 28. oktober 1951 blev han af præsident Edward H. Sorensen valgt til hans 2. rådgiver. Han arbejdede på missionskontoret i den tid, han ikke besøgte de forskellige grene, deltog i grenskonferencerne i begyndelsen af året, og i april måned besøgte han alle distrikterne sammen med præsident Edward H. Sorensen under distriktskonferencerne.

Den 10. august 1952 blev præsident Edward H. Sorensen afløst for at vende hjem, idet Junius M. Sorensen, vor nye missionspræsident, var blevet kaldet til at præsidere over den danske mission. På anbefaling af præsident Edward H. Sorensen valgte præsident Junius M. Sorensen ældste Hansen som sin 2. rådgiver, og han har arbejdet i denne stilling lige siden. Han har i udstrakt grad rejst omkring i missionen, og han har vundet sig utallige venner over hele Danmark.

Vi siger præsident Hansen mange tak for de to år, han har været i Danmark, og specielt for det halvandet år, han har været i missionspræsidentskabet. Hans mange venner og alle missionærerne vil savne ham. Vi forenes alle i en tak til præsident Hansen og ønsker ham en god rejse hjem, og beder, at Herren vil velsigne ham i fremtiden.

Junius M. Sorensen,
missionspræsident.

Til missionærer, søskende og venner i den danske mission!

Det er svært for mig at sige »Farvel« til jer alle, nu da jeg skal forlade den danske mission for at rejse hjem til Amerika.

Jeg har ikke ord nok til at udtrykke min tak til vor himmelske Fader for det privilegium at komme her for at udføre denne mission. Jeg elsker Danmark. Jeg elsker befolkningen her. Jeg siger tak til jer alle for al jeres venlighed mod mig. Sammen med mit vidnesbyrd om sandheden af dette det gengivne evangelium udtrykker jeg min kærlighed og mine bedste ønsker, og beder, at Herren vil velsigne jer alle.

Jeres hengivne ven og broder *William M. Hansen.*

Film om mormonerne vises i danske biografer

For tiden vises i biograferne rundt om i Danmark som forfilm til filmen »Stækkede vinger« en dokumentarfilm om Salt Lake City og mormonerne. Filmen giver, såvel i billeder som i tale, et glimrende og sympatisk billede af Kirken og dens organisation, og vi opfordrer alle søskende til at tage venner og bekendte med til filmen, når den vises i deres by, således at de kan få et indtryk af, hvad mormonerne og deres kirke er. Da biografejerne ikke har pligt til at vise forfilmen, som leveres sammen med hovedfilmen, vil det måske være klogt først at forhøre, om forfilmen vises, når De ser, at filmen »Stækkede vinger« opføres.

Grensforstanderne i de forskellige grene har en foreløbig fortegnelse og kan give oplysning om, hvornår filmen kommer til Deres by.

Kirken ude omkring.

Gave til de skandinaviske missioner fra Amerika.

De tre skandinaviske L.D.S.-organisationer i Salt Lake City, Utah, har skænket de tre skandinaviske missioner en interessant gave: en optagelse fra generalkonferencen i Salt Lake City i april 1953. Optagelsen er tilrettelagt af broder Jorgen W. Schmidt, tidligere København, og omfatter et uddrag af de sange, som det forenede skandinaviske kor sang i Tabernaklet under konferencen, samt et uddrag af taler på svensk, norsk og dansk. Man hører også nogle få ord fra præsident David O. McKay, som ledede mødet, hvorfra optagelsen er

foretaget. Optagelsen varer en halv times tid, og den vil i den kommende tid på wire-recorder blive spillet i de forskellige grene i den danske, den norske og den svenske mission.

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening.

Kredslærerindernes budskab er for juli måned:

»Salige er de rene af hjertet, thi de skal se Gud«. (Matt. 5:8).

Der er et behov i verden i dag for lidt mere omtanke, tålmodighed og forståelse. Stedet til at begynde dette er i vort hjerte og i vort eget hjem. Giv hver dag et smil til en, som har glemt at smile. Hjælp med til at løfte den byrde, som tynger din broder ned, og din egen vil da blive lettere at bære.

Allevegne rundt om os er der lejlighed til at tjene vore medmennesker. Ved at udføre disse små kærlighedsgerninger skaber vi os venner og bringer ofte håb og mod til de mismodige og beriger vort eget liv ved at gøre mod andre, hvad vi ønsker, de skal gøre mod os.

Der fortælles en historie om en kvinde, som misundte andre deres munterhed og stadig bekymrede sig, fordi hun selv havde vanskeligheder. Hun beklagede sig over uretfærdigheden i livet og over, at eet hjælpeløst menneske måtte bære så tunge byrder.

I begyndelsen sympatiserede hendes venner med hende, og senere prøvede de på at få hende til at se, at alt slet ikke var så slemt, som man kunne synes. Til sidst prøvede de så vidt muligt at undgå hende.

I fortvivlelse over sin ensomhed gik hun til en klog gammel eneboer, som man mente ejede overnaturlige evner. Hun bønfaaldt ham om at tage hendes vanskeligheder fra hende, så hun kunne blive let om hjertet og munter som andre.

Den gamle eneboer lyttede tålmodigt til hendes beklagelser og gav hende så et løfte. Den gamle mand sagde: »Gå hjem og besøg alle de glade mennesker, du kan finde. Og kom så tilbage til mig med bare eet lille sennepskorn fra hvert eneste lykkeligt hjem, hvor der aldrig har været nogensomhelst vanskeligheder, og jeg skal sørge for, at dine sorger bliver taget fra dig«.

Kvinden takkede ham og skyndte sig hjem i tillid til, at hendes besværligheder snart ville være forbi. Hun lo for første gang i mange år. Hendes ansigt blev så strålende af håb, at hun blev budt velkommen allevegne. Folk talte villigt med hende og lyttede med ivrig interesse, når hun fortalte om sin historie og om genstanden for sin søgen.

»Vi ville med glæde give dig en hel sæk fuld af sennepskorn«, sagde de, »men ak, vi er ikke kvalificerede. I dette hus har der været

mange sorger og besværligheder, som har været hårde at bære. Hvis du synes, vi har set muntre ud, så er det kun, fordi vi til trods for vore bekymringer har prøvet på at være muntre og glade.

Kvinden søgte i lang tid, før hun gav op. Men hun gik ikke tilbage til vismanden. Han vidste, at hun aldrig ville vende tilbage, da han gav hende sit løfte. Men hun gik heller ikke tilbage til sin gamle holdning med bitterhed og beklagelser. Hun havde lært en simpel sandhed, som gør livet lettere at leve: De lykkelige og glade er ikke fri for sorger, men lader blot ikke deres sorger slå dem ned.

Hvis du vil forøge din lykke og forlænge dit liv, så glem din næstes fejl. Glem al den sladder og de uvenlige bemærkninger, som du hører hver dag. Glem fristelserne, glem at finde fejl, se efter et glimt af det gode i alt, hvad du ser.

Glem dine venners særheder, og husk kun det gode, som gør, at du holder af dem. Slet så vidt muligt alle ubehagelige ting, som er sket, ud, husk, at de kan ikke bringe dig nogen lykke. Fjern fra dit sind alt det, som i går var ubehageligt; begynd i dag et nyt blad og skriv kun de ting ned, som er værd at elske. Husk, at vi en dag må gøre regnskab for vore ord, vore handlinger og vore tanker. Lad os derfor prøve på at gøre livet snuvt for os selv og for andre.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

Nadververs for juli-august 1953:

*Må vi tælles blandt de sjæle,
værdig mødt om Herrens bord.
Ved den hellige nadver mindes
Herrens lidelse på jord.*

Jeg har ofte spekuleret på, hvad kirkens medlemmer tænker på, når nadveren bliver beredt og omdelt. Må jeg spørge dig om dette? Hvad tænker du på? Tænker du på, hvad du skal have på i morgen? Eller på hjemmets rengøring eller på, hvad din nabo har gjort, som ikke var så godt? Eller sidder vi og tænker på Kristus, og på, hvad han har gjort for os, og på det vidunderlige liv, han levede, medens han var her på jorden? Han lærte os mange ting, som vi kan tænke over, ikke blot under nadveren, men hele tiden. Det er det samme, når præludiet og postludiet bliver spillet, der er altfor mange af os, der sidder og taler med vor sidemand, og vi hører ikke den smukke musik, som bliver spillet. Den spilles med et bestemt formål. Lad os prøve på at høre disse ting, når vi kommer til vore moder. Særlig vi ældre, vi burde foregå børnene med et godt eksempel, som de kan følge.

Ærbodighed for Herrens hus. Jeg er sikker på, at vi ville få bedre moder, hvis vi alle ville foresætte os at have ærbodighed, når vi mødes i Hans navn, og altid bringe den rette ånd med til moderne.

»Frygter Herren, I hans hellige, thi de, der frygter Ham, mangler intet«. (Salm. 34:10).

»O, hellige og skonne sted,
hvor folket dyrker Gud i fred,
Hans ansigt kan de ej betragte,
men på Hans ord de burde agte«.

»Jeg fryder mig, da de sagde til mig: Vi drager til Herrens Hus!« (Salm. 122:1).

Lad os have et stærkt ønske om at gå til kirken, og når vi er der, lad os da huske, at det er Guds hus.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Primary.

Endnu et Primary-år er gået, og vi i hovedbestyrelsen vil gerne sige tak til alle Primary-lærerinder i den danske mission for det vidunderlige arbejde, I alle har udført i det forløbne år. Primary er en af de vigtigste organisationer i kirken. Og det er gennem dette arbejde, vi som lærere danner vore børns liv og hjælper dem til at blive fremtidige ledere i kirken. Vi håber, De ser frem til næste år, et vidunderligt program er under forberedelse og vil være parat til at tages i brug.

Igen siger vi tak, og vi håber, følgende digt vil hjælpe os i vore tanker.

En kunstner huggede marmor hvidt
fra tidlig daggry, til natten blidt
sine skygger kastede, og mørket sig lukkede,
da så han på sit værk og sukkede,
så ringe og ufuldstændigt det syntes
i forhold til det, han havde drømt.
Men alle hans håb var samlet deri —
hans moje om dagen, hans nattevågen,
og nu han tænkte så smertelig,
at alt hans arbejde var forgæves,
for ingen ville se i det fuldførte værk
det store ideal, hans sjæl havde tænkt.
En bon brast frem fra hans sorgfulde bryst,
»O, Gud«, han råbte med ydmyg rost,
»Jeg gjorde det bedste, jeg kunne«.

Den nat en engel, barmhjertigt sendt,
mod marmorfiguren var den vendt,
og under hans hænder statuen blev mere smuk
og skøn at skue,
for hvert et strøg fra top til tå,
den mere fin og yndig stå.

Den næste morgen kunstneren kom,
med hjertet tungt han så sig om,
men øjet blev blændet og hjernen forvirret
ved underet, der om natten var sket.
Af glæde svulmede højt hans bryst
ved det strålende syn, hans øjne lyst.
Og der på væggen hans øjne så
med guldbogstaver de ord at stå:
»Har arbejderen slidt, så godt han kan,
hvad end han gør, Gud hjælper ham«.

Primary hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Vi lever i adspredelsen, langt borte fra de steder, hvor templerne hæver deres tårne og spir mod himlen, og hvor det store og omfattende arbejde for de døde udføres. Det er derfor naturligt, at det ofte kan forekomme os, at folk i Zion må være meget lykkeligere end vi, ved at have betingelserne hos sig og om sig for at kunne få deres genealogiske arbejde lettere fra hånden end vi, der er afskåret fra at være i centrum for dette arbejdes udførelse. Men mon denne opfattelse nu også er holdbar? Vi herovre har jo den letteste adgang til at samle vore kæres navne, blot vi vil benytte os af det, og den eneste ulempe vi derefter har, er at sende dem til kirkens genealogiske hovedkontor. Der står en hærskere af trofaste søskende, der tilbringer en meget stor del af deres fritid med det stedfortrædende arbejde for mennesker, som de aldrig har kendt og måske aldrig hører mere om.

Påskønner vi ærlig talt den offervillighed fra fremmede søskendes side, og ville der ikke være nok så meget grund til at lægge lidt mere energi i vort genealogiske arbejde, end vi måske har gjort hidtil? Nu har vi sommer, og vi vil trække vejret lidt med genealogien, uden derfor at lægge den på hylden, men vi vil samle friske kræfter til efteråret, for at kunne tage dobbelt fat. Lad os derfor planlægge og tilrettelægge allerede nu, hvad vi vil gøre for at få det bedst mulige resultat ud af det, og hvormeget vi vil kunne tillade os at bruge af penge på at samle navne. Og lad os være med til at give disse kære søskende i Zion rigtig meget at bestille, så bliver de lykkelige. Og ikke mere med dette: Nu skal vi vist snart til at tage fat på vort slægtsarbejde. — Vel?

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes inden den 5. ds.

Kredslærernes budskab.

Frafaldet.

Stephen L. Richards har i en konference i 1933 sagt: »Jeg tror, at gennem alle tider har religionens største fjender været at finde indenfor og ikke udenfor kirkerne. Den mand, der foregiver at være religiøs og gudhengiven, men lever på en løgn, gør mere til at nedbryde, end mange gode mænd kan erstatte ved strengt arbejde«.

Den indre oplosning er langt den værste at bekæmpe. — Den kæmpede Paulus med i menighederne på hans tid. Vi læser derom i Ap. Gern. 20:28—30 og i 2. Tim. 1:15, hvor Paulus klager over, »at alle i Asien har vendt sig fra mig«. — Se også 2. Tim. 4:16. — Han forudsiger, at der skal komme en tid, da mennesker ikke vil finde sig i den sunde lærdom, men skaffe sig lærere i hobetal for at leve efter deres egne lyster.

Den indre oplosning var i fuld gang allerede på dette tidspunkt.

Kirkemødet i året 325 viser tydeligt, at der da ikke fandtes inspiration. Den store strid om Guddommens natur endte med et kompromis mellem de forskellige opfattelser, og det kom derved til at ligne den politiske tovtækning mellem forskellige opfattelser og partier.

Kan nogen tro, at et sådant kompromis var så heldigt at træffe det rigtige? Nej, — der manglede en mand, som kunne sige: Så siger Herren.

Det er profeteret, at et frafald skulle komme. — Læs f. eks. 2. Tess. 2:2—4 og Es. 24:1—6, og at dette frafald er kommet, er alle, som har udskilt sig fra den katolske kirke, enige om. Alle reformatorerne så, at kirken var kommet på afveje, og derfor søgte de at reformere dens læresætninger. — Moderkirken tog imidlertid deres iver meget unådigt op og udstødte dem af kirken. — Hvis derfor moderkirken endnu på dette tidspunkt havde haft nogen bemyndigelse til at handle i Herrens navn, kan vi være forvisset om, at den ikke overdrog denne myndighed til reformatorerne.

Ingen af reformatorerne hævdede, at de var profeter, eller at de havde haft åbenbaring fra Gud, og da vi i tidligere budskaber har fundet, at åbenbaring var og er nødvendig for Kristi sande kirke, må resultatet blive, at denne ikke fandtes på jorden i mange århundreder.

Også i vore dage er der grund til at være på vagt overfor den indre oplosning. — Netop derfor har vi kredslærersystemet i kirken. —

Lad os, som medlemmer, derfor passe på, at vi ikke bliver påvirket af oplosende kræfter, og at vi ikke ved vor opførsel »lever en løgn«, så vi bryder mere ned, end mange gode mænd kan erstatte ved strengt arbejde.

Ejnar Nielsen.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Fødselsdage:

Frederikshavn: Den 11. juni fyldte broder Jens Chr. Sørensen 80 år. Hjertelig til lykke

København: Den 10. juli fylder broder Hans P. W. Hansen, Stærevej 33, 60 år. Hjertelig til lykke!

Guldbryllup.

København: Fredag den 17. juli kan broder og søster Arlington, Stampesgade 3 A, fejre deres guldbryllup. »Stjernen« ønsker hjertelig til lykke!

Fra missionsmarken

Aarhus G.U.F.: Onsdag den 6. maj fik to Mia Maids piger i Aarhus deres belønninger. Søster Norma Overgaard fik sin belønning for 2. års arbejde, og frk. Rita Mikkelsen fik sin for 1. års arbejde.

Vi ønsker de to Mia Maids piger hjertelig til lykke!

Vi har her i Aarhus dannet en spejdertrop med broder Staking som leder. Den første spejder fik overrakt sit korpsmærke onsdag den 20. maj, og samme aften blev en patruljestander overrakt til den ene patrulje af broder Aage Gram, som først fortalte drengene lidt om patruljestanderens betydning, og hvorfor den kaldes »Sølvmågerne«.

G. U. F.s spejdertrop i Aarhus..

Aalborg: Torsdag den 14. maj, Kristi Himmelfartsdag, besøgte Aalborg grens sangkor *Løgstør* for at give en koncert.

Korets medlemmer kørte med busser kl. 13 og kl. 14 til Løgstør, hvor missionærerne fra Aalborg havde været for at uddele skrifter om onsdagen. Efter ankomsten til Løgstør gik alle en tur til havnen og senere op i skoven, hvor den medbragte mad blev spist, og eftermiddagen gik på en fornøjelig måde med forskellige lege og spil.

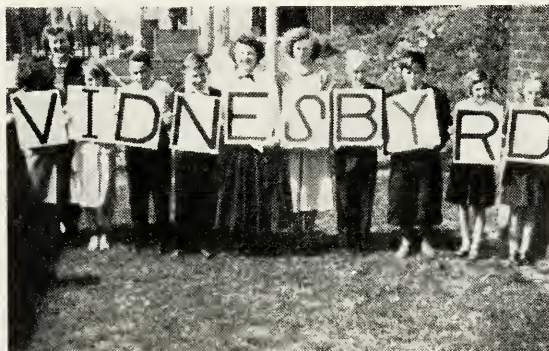
Kl. 20 gav koret en koncert i forsamlingshuset i Blindebomsgade, hvor der var undersøgere og medlemmer tilstede fra Løgstør, Aars, Nibe og Aalborg. Det blev en dejlig koncert, hvor Guds Ånd var tilstede i rigt mål.
B. W.

Esbjerg: I forbindelse med distriktskonferencen den 19. april præsenterede 3. klasse i søndagsskolen nogle illustrerede taler over mødets emne »Hvorledes søndagsskolen har hjulpet til at give mig et vidnesbyrd«. Hver taler havde et stort kort med det enkelte emnes

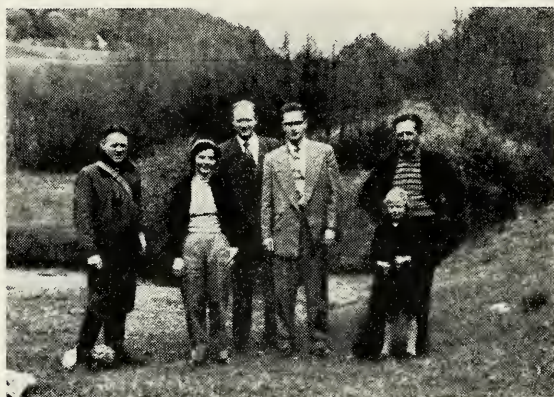

titel trykt på den ene side og det tilsvarende bogstav fra ordet »vidnesbyrd« på den anden side. Efter at talerne var forbi, kom resten af klassen (omkring 20 ialt) op på forhøjningen, og vi sang »Der er skønhed her på jord«.

Det styrkede alles vidnesbyrd at se de unge deltage på en så smuk måde.
P. Aa.

Herning: Lørdag den 16. maj havde G. U. F. arrangeret en lille udflugt. Vi startede med toget fra Herning ved 14-tiden i dejligt solskinsvejr og ankom til Funder ved 15-tiden. Derfra startede vi vor planlagte travetur til Moselund med broder Dodd som fører. Gennem skov og krat travede vi og nød den vidunderlige natur. Ca. 3 km for Moselund spiste vi vor medbragte mad med god appetit. Da vi var færdige med at spise, begyndte det at regne, men selvom vi alle var gennemblødte af regnen, da vi nåede Moselund, var humøret lige højt. Vi kom tilbage til Herning kl. 19,30 og var alle enige om, at det havde været en dejlig tur. Tilstede 6. A. K.

G. U. F. i Herning på udflugt.

Aalborg: Lørdag den 16. maj afholdt G. U. F. i Aalborg Guld og Grønt bal i Kirkens lille sal. Det var en vellykket fest, som begyndte med spisning af smørrebrød; derefter blev der danset til et 3-mands orkester. Senere på aftenen var der forskellig underholdning, bl. a. dansede nogle af Kirkens medlemmer amerikanske folkedanse. Derefter serveredes en lille forfriskning, og så blev der danset igen lige til kl. 23,45. Der var ca. 65 tilstede, deraf en del besøgende. I det hele taget en strålende fest, hvor ethvert medlem viste et godt eksempel for de besøgende. E. S.

Mandag den 25. maj, 2. pinsedag, startede søndagsskolen i Aalborg med 42 glade børn og 60 voksne og i det mest strålende vejr på en skovtur, som i år gik til Mosskov. Her begyndte vi med madkurven, og den for bornene højeste form for luksus, den røde limonade. Uventet ankom 23 af vore sorskende fra Aars for at dele vor glæde. Vi var nu oppe på et samlet deltagerantal af 125. Efter maden gik det løs med mange forskellige slags underholdning under ledelse af søster Inger Sørensen, og både gamle og unge deltog med liv og lyst. Gevinsten var et stykke tyggegummi, hvilket vakte stor jubel, når det var en af vore missionærer, der vandt det. Sådan forløb den lange dag altfor hurtigt, indtil vor søndagsskoleforstander, broder Marinus

Madsen, bad børnene stille op på række og give »Aarserne« et rigtigt højt hurra som tak for deres andel i den gode tur, for hvilket »Aarserne« straks kvitterede med et »Tak for det« og et lige så højt hurra, hvorefter vi marcherede det lille stykke vej til toget, og nu gik det hurtigt hjemad efter den dejlige dag. *H. U.*

Horsens: Mandag den 25. maj, 2. pinsedag, afholdtes en grens-udflugt i Horsens gren. Vi startede ved 10-tiden fra kirken i en lejet rutebil og kørte gennem nogle af Danmarks smukkeste landskaber til Himmelbjerget, hvor vi efter aftale mødtes med Silkeborg gren.

Vi nød vore madpakker i fri luft, og derefter afholdt vi et kort fri-

Silkeborg og Horsens gren på Himmelbjerget.

luftsmøde på et uforstyrret sted i skoven. En skønnere kirke kan dårligt tænkes — vi havde himlen til tag og ranke bøge til søjler, gulvet var dækket af et blødt blomstertæppe, og fuglenes sang var som et præludium. Der blev sunget nogle sange og holdt et par korte, uforberedte men gode og inspirerende taler. Det var dagens oplevelse, og vi er Silkeborg taknemmelig for, at de gav idéen til denne del af dagens program.

Derefter var dagen fri til at lege, svømme eller gå på opdagelse i det dejlige vejr og den smukke, storslåede natur. Alle var glade for den dejlige dag. Fra Horsens gren deltog 30 medlemmer og venner.

E. D. J.

Husk Ungdoms=stævnet i Odense!

ESBJERG:

21. marts:

Tove Bitten Henningsen, døbt af ældste Rex C. Erickson, håndspåleggelse af samme.

18. april:

Freddy Holm Hansen Meinertz, døbt af ældste Victor Fønnesbeck, håndspåleggelse af ældste K. Boyd Baugh.

Børge Tingskov, døbt af ældste Neil Christensen, håndspåleggelse af ældste Arliss Jensen.

Joseph Thomas Asmussen, døbt af ældste Harold Petersen, håndspåleggelse af ældste K. Boyd Baugh.

Esther Andersen, døbt af ældste K. Boyd Baugh, håndspåleggelse af ældste Harold Petersen.

Alfred Jørgen Sørensen, døbt af ældste Victor Fønnesbeck, håndspåleggelse af ældste K. Boyd Baugh.

Alma Kamilla Hansen Sørensen, døbt af ældste Victor Fønnesbeck, håndspåleggelse af ældste K. Boyd Baugh.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Ordinationer:

Esbjerg: 26. april: Eigil Tved Hansen ordineret til præst af Laurits G. Lauritsen

Aage Therkild Hansen ordineret til diakon af ældste K. Boyd Baugh.

Bruno Hugo Robert Naumann ordineret til præst af ældste Neil Christensen.

John Robert Naumann ordineret til lærer af Bruno Naumann.

10. maj: Olfert Pedersen ordineret til ældste af Ejnar Nielsen.

København: 19. april: Gustav Olsen ordineret til diakon af ældste Ernest A. Jensen.

Vejle: 29. marts: Karl Emil Hansen ordineret til lærer af ældste Jerry L. Jørgensen.

KØBENHAVN:

29. april:

Steen Olsen, døbt af ældste Willis O. Gurr, håndspåleggelse af ældste John Boyd Nielsen.

Jette Olsen, døbt af ældste John Boyd Nielsen, håndspåleggelse af ældste Willis O. Gurr.

Marianne Fischer Kragh, døbt af ældste John Boyd Nielsen, håndspåleggelse af ældste Willis O. Gurr.

Jørgen Ringheim, døbt af ældste John Boyd Nielsen, håndspåleggelse af ældste Kay L. Flinders.

Anni Bengtsson Ringheim, døbt af ældste Kay L. Flinders, håndspåleggelse af ældste John Boyd Nielsen.

HERNING:

6. april:

Dorthe Kirstine Hviid Sørensen, døbt af ældste Kay R. Petersen, håndspåleggelse af ældste Cred L. Mortensen.

Silkeborg: 5. april: Knud Rasmussen ordineret til lærer af ældste Kay L. Jensen.

Dødsfald:

Aalborg: Den 7. februar døde søster Kirstine Ovesen Mouritsen, 80 år gammel. Æret være søster Mouritsens minde!

Emigrationer:

Esbjerg: Runa Dorthea Jensen og Ruth Johanne Jensen er i marts 1953 rejst tilbage til Salt Lake City, Utah, efter deres besøg i Danmark.

Leo Andreas Mortensen, Anna Margrethe Olsen Mortensen, Junice Mortensen, Kent Mortensen og Glenn Mortensen er den 8. maj emigreret til Salt Lake City, Utah.

Fredericia: Ruth Gudrun Guiseppa Brodersen Figen, Merete Figen og Karin Else Figen er den 8. januar emigreret til Newton, Utah.

Lis Raae Hansen er den 8. januar emigreret til Newton, Utah.

Aarhus: Conny Viola Rasmussen Conlin er den 1. januar emigreret til Brooklyn, New York.

Vejle: Jytte Nørskov Nørgaard Rasmussen er den 26. marts emigreret til Snowflake, Arizona.

Aalborg: Grethe Kirstine Andersen og Gerda Marie Andersen er i april emigreret til Roosevelt, Utah.

Missionærankomster:

Den 20. maj ankom søster Thersa Ferrell fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Den 28. maj ankom søster Betty Jean Sorensen fra East Garland, Utah, beskikket til at arbejde i Odense.

Thersa Ferrell.

Betty Jean Sorensen.

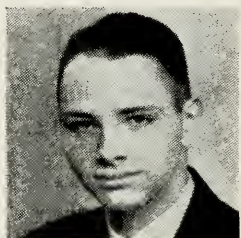
Missionærflyttelser:

21. maj: S. LaVar Christensen og Luzon F. Christensen fra Odense til Aarhus.

22. maj: Phyllis M. Aagard fra Esbjerg til København.
 23. maj: Marcus J. Gregersen fra Odense til København.
 27. maj: Thomas J. Patten fra Aalborg til Odense.
 30. maj: Phyllis M. Aagard fra København til Odense.

Missionær afløsninger:

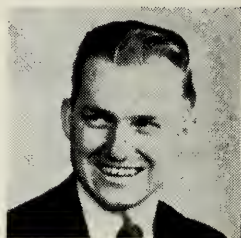
Følgende missionærer er blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

20. maj:
Myles C. Jones
 fra Seattle, Washington,
 efter sidst at have arbejdet i Aarhus.

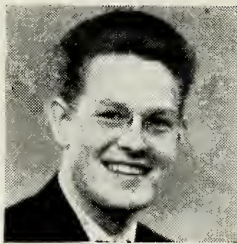
15. juni:
Vernon Hansen
 fra Twin Falls, Idaho,
 efter sidst at have arbejdet i Randers.

15. juni:
Don Lee Decker
 fra Manti, Utah, efter sidst at have arbejdet i Odense.

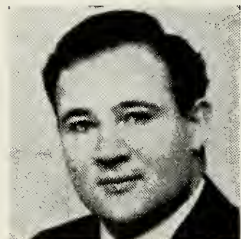
15. juni:
Ellen S. O'Brien
 fra Salt Lake City, Utah,
 efter sidst at have arbejdet i København.

15. juni:
Howard E. Otteson
 fra Sugar City, Idaho,
 efter sidst at have arbejdet i Horsens.

15. juni:
Kay L. Jensen
 fra Aetna, Alberta, Canada, efter sidst at have arbejdet i København.

15. juni:
Darwin Judy
 fra Idaho Falls, Idaho,
 efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

15. juni:
Thomas Patten
 fra Orem, Utah, efter sidst at have arbejdet i Odense.

15. juni:
Vard A. Dalley
 fra Rupert, Idaho, efter sidst at have arbejdet i Fredericia og Kolding.